

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Daniely Zemanové a Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **I. C.**, zast. Mgr. Ing. Vlastimilem Mlčochem, advokátem se sídlem Sekaninova 1204/36, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 4. 2016, čj. OAM-847/ZA-ZA14-P15-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 11. 1. 2017, čj. 46 Az 4/2016-29,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce, státní příslušník Ukrajiny, podal dne 28. 9. 2015 žádost o udělení mezinárodní ochrany. V žádosti uvedl, že v ČR pracoval od roku 1994. Z evidence cizinců je patrné, že zde pobývá minimálně od roku 2005. Dne 5. 6. 2013 pozbyl povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání. Poté dostával výjezdní příkazy a obdržel rozhodnutí o správním vyhoštění. V ČR má rodinu, chce tady pracovat, odvádět daně a vést normální život. Naopak jeho rodinné vazby na Ukrajině jsou již zpřetrhané. Ani on sám, ani nikdo z jeho rodiny nebyl a není členem žádné politické strany či organizace. O mezinárodní ochranu požádal zejména proto, že se obává války. Nikoho nechce zabít a ani sám nechce být zabit. Žalobce pochází ze Zakarpatí. Bezpečnostní situace se tam dle něj zhoršuje, hrozí válečný konflikt. Údajně mizí lidé, muži utíkají do lesů, skrývají se před brannou povinností. Netuší, zda již byl do armády povolán.

[2] Žalovaný rozhodnutím žalobci mezinárodní ochranu dle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, neudělil. Krajský soud rozsudkem žalobu zamítl.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu včas podanou kasační stížností. Polemizuje s hodnocením své situace se zřetelem k azylovým důvodům, s hodnocením důkazů žalovaným a s přezkoumatelností rozhodnutí žalovaného a krajského soudu.

[4] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy

stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (blíže k tomu usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[5] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[6] NSS zdůrazňuje, že v posuzované věci nevyvstala žádná právní otázka, která by dopsud nebyla judikaturou řešena. Ve vztahu k námitce týkající se nedostatečně zjištěného skutkového stavu, resp. nedostatečného dokazování, NSS odkazuje na konstantní judikaturu, např. na rozsudky ze dne 20. 11. 2003, čj. 2 Azs 27/2003-59, č. 181/2004 Sb. NSS; ze dne 19. 8. 2005, čj. 4 Azs 467/2004-89, č. 1095/2007 Sb. NSS ad. Tam uvedené právní závěry žalovaný respektoval, obstaral si o zemi původu stěžovatele dostatek aktuálních podkladů, aby o skutkovém stavu neměl důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu).

[7] Stěžovatel opíral žádost o udělení mezinárodní ochrany především o nebezpečí vyvolané eskalací sporu mezi ukrajinskou vládou a separatisty, kteří ovládají jihovýchodní část země. NSS však nesouhlasí s tím, že by každý civilista na celém území Ukrajiny byl vystaven reálnému nebezpečí vážné újmy. NSS již opakovaně konstatoval, že bezpečnostní situaci na Ukrajině „nelze ani dříve, ani v současné době klasifikovat situaci jako „totální konflikt“, neboť probíhající ozbrojený konflikt nedosahuje takové intenzity, že by každý civilista z důvodu své přítomnosti na území Ukrajiny byl vystaven reálnému nebezpečí vážné újmy. Nutno upozornit, že se jedná o konflikt izolovaný pouze na východní části Ukrajiny, přičemž jeho intenzita i v dotčených oblastech výrazně kolísá“ (viz nedávno např. usnesení NSS ze dne 13. 12. 2016, čj. 7 Azs 239/2016-29, bod 12; obecně pak rozsudek NSS ze dne 13. 3. 2009, čj. 5 Azs 28/2008-68, č. 1840/2009 Sb. NSS). Na tom nic nemění ani stěžovatelův zcela obecný odkaz na kriminální aktivity Právého sektoru a paramilitárních sil politických stran a oligarchů.

[8] Jelikož stěžovatel nepředložil tvrzení a podklady, které by svědčily o bezprostředních dopadech ukrajinského konfliktu na jeho osobu, žalovaný nemohl v rozhodnutí detailně tyto individuální dopady posoudit. Na základě podkladů obsažených ve spisu žalovaný srozumitelně vysvětlil, že i navzdory ozbrojeným střetům ve východní části země zůstala bezpečnostní situace na západní Ukrajině, odkud stěžovatel pochází a kde žil, nezměněná a zcela stabilní (k tomu viz setrvalou judikaturu, a to např. usnesení ze dne 3. 3. 2016, čj. 10 Azs 2/2016-33).

[9] Žalobce se konkrétněji obával, že bude muset bojovat, zabíjet a vystavit se nebezpečí zabití. NSS se otázkou obav z odvedení do armády obecně, jakož i ve vztahu k aktuální situaci na Ukrajině, zabýval opakovaně (naposledy usnesení ze dne 19. 1. 2017, čj. 10 Azs 252/2016-35, bod 11, s citací další judikatury). V žádném rozhodnutí neshledal NSS tuto obavu obecně jako azylově relevantní.

[10] To, že se krajský soud výslovně nezabýval námitkou ohledně rozdílné procentuální úspěšnosti žadatelů o azyl napříč Evropskou unií, nezakládá nepřezkoumatelnost jeho rozsudku. Krajský soud totiž hned v úvodu svých úvah konstatoval, že žalobu posoudil *v rozsahu* řádně a včas uplatněných žalobních bodů. Rozhodnutí žalovaného si stěžovatel převzal dne 3. 5. 2016, lhůta k podání žaloby v souladu s § 32 odst. 1 zákona o azylu uplynula 18. 5. 2016. Stěžovatel tuto spornou námitku uplatnil poprvé až dne 7. 7. 2016, a to v replice k vyjádření žalovaného. Proto byla tato námitka zjevně opožděná.

[11] NSS proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

pokračování

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení se při odmítnutí kasační stížnosti opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. března 2017

Zdeněk Kühn
předseda senátu